

РЕШЕНИЕ

№ 4219

гр. София, 07.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **11166** по описа за **2024** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 4267/26.09.2024 г. по НАХД № 11580 / 2024 г., Софийски районен съд, НО – 109 състав, е отменил Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № [ЕГН], с което на ЕТ „Магдак – Радостин Митев“ е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева и е предвидено заплащане на дължимата такса в размер на 119 лв.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от Национално тол управление – Агенция „Пътна инфраструктура“, в която се моли решението да бъде отменено като постановено при нарушение на материалния закон. Поддържа, че безспорно е доказано извършеното нарушение. Иска отмяната на обжалвания съдебен акт и постановяване на друг по съществото на спора, с което да бъде потвърдено издадения Електронен фиш.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се представлява.

Ответникът, чрез писмен отговор на жалбата и допълнително представено становище на процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства,

доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като във връзка с приложението на материалния закон съдът намира следното:

От страна на районния съд е установено, че на 12.07.2021 г. в 13:06 ч. пътно превозно средство – Влекач МАН ТГХ, с рег. [рег.номер на МПС] , с техническа допустима маса 19000, брой оси 2, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща максимална маса на състава 44 000, собственост на „ЕТ „Магдак – Радостин Митев“, е било засечено с контролно устройство с идентификатор № 10182 на път А-6, км 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за който се събира такса за изминато разстояние /тол такса/, като не била заплатена дължимата за ППС пътна такса, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 Закона за пътищата /ЗП/.

При тези факти Софийски районен съд е приел, че липсва материалноправна норма указваща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, като е следвало да се издаде НП. Посочено е също така, че АПИ е следвало да уведоми собственика за нарушението и да предложи възможност за отстраняване на нередностите.

Настоящата касационна инстанция споделя изложените от районния съд правни изводи.

Видно е, че от страна на районния съд е извършен цялостен анализ на относимите правни норми и използваната законодателна техника, като правилно е, че в случая се предвижда издаване на електронен фиш единствено при нарушение на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нормата, която е посочена, като нарушена.

На основание чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, включително в резултат на невярно декларирани данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 2500 лв. Глобата се налага на вписания ползвател на пътното превозното средство, ако има такъв. Ако собственикът или вписаният ползвател е юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер 2500 лв.

Съгласно чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП (която норма е като основание за издаване на ЕФ), при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на

Агенция "Пътна инфраструктура".

Видно е, че законът изрично предвижда издаване на ЕФ, само при нарушения по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за такива по 179, ал. 3б от ЗДвП.

Посочените в чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3в, не означава, че съществува възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение при липса на изрична норма за това, тъй като налагането на наказание по аналогия е недопустимо.

Действително към настоящия момент разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП е изменена (доп. – ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г.), като се предвижда издаване на ЕФ и при нарушение на 179, ал. 3б от ЗДвП, но същата не може да намери приложение за нарушение, което се твърди, че извършено на 12. 07. 2021 г., съобразно чл. 3, ал. 1 от ЗАНН.

От друга страна, съдът намира, че в конкретния случай, не е и доказано извършеното нарушение, доколкото се сочи, че същото е извършено на път А-6, км 50+427.

Съгласно Решение № 127 от 28. 02. 2020 г. на МС, наименованието на участъка от пътя е определен на Северна скоростна тангента, а не път А-6, както се сочи в издадения ЕФ.

Освен това следва да се има предвид, че с Решение от 21. 11. 2024 г. по д. № С-61/23 г. на СЕС се приема, че член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

В този смисъл, налагането на наказание, което не е съобразено с извършеното нарушение (ако има такова) винаги води до неговата отмяна, поради нарушение на основни принципи в правото на ЕС.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

Този изход на спора обуславя основателност на претенцията на ответника по касация за присъждане на адвокатско възнаграждение, каквото искане е надлежно направено и което е в размер на 500 лв. Същото не е прекомерно, поради което не следва да се намалява.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град -XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4267 от 26.09.2024 г. по НАХД № 11580 / 2024 г. на

Софийски районен съд – Наказателно отделение, 109-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“, да заплати на „ЕТ „Магдак – Радостин Митев“, ЕИК[ЕИК], направените по делото разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 500 (петстотин) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.